

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.
ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. 478

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΑΝΙΗΛ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ ΚΑΙ Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΑΥΤΟΥ (1791) ὑπὸ Ἄντ. Μηλιαράκη.
Η ΜΙΚΡΑ ΧΑΝΟΥΜΙΣΣΑ ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.
ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΑΣ ΟΡΓΗΣ, διήγημα.
ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝ.
Η ΑΝΕΜΩΝΗ, ποιήμα Ἰωάννου Πολέμη.
ΟΙ ΦΥΤΟΦΑΓΟΙ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

83^η ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Ἐπὶ τῇ 83^ῃ ἐπετηρίδι τῆς γεννήσεως τοῦ Βίκτωρος Ουγκώ, τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία ἐώρτασε πάλιν μετ' ἀπραμιλλου ἐνθουσιασμοῦ, ἡ παρισινή ἐφημερίς *Zeitung* ἐξέδωκεν ἕδιον φύλλον, περιέχον αὐτόγραφον πρὸς τιμὴν τοῦ ἐνδόξου ποιητοῦ συλλεγόμενα ἐξ ἐπισήμων ἀνδρῶν, βασιλέων, πολιτικῶν, φιλολόγων, ποιητῶν, δημοσιογράφων, καλλιτεχνῶν, στρατιωτικῶν, πάσης ἐθνικότητος. Ἐν τοῖς πλείστοις τούτων ἐκφέρονται συντόμως ὠραῖα σκέψεις, ἐν αἷς ἐκδηλοῦται ὁ πρὸς τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Ουγκώ ἀπεριόριστος θαυμασμός, εἰς γλώσσας παντοίας, μὴ ἐξαιρουμένης οὐδὲ τῆς ἰαπωνικῆς καὶ τῆς περσικῆς. Ἐν μέσῳ τῆς πρώτης σελίδος παρίσταται ἐν εἰκόνι ἡ ἀποθέσις τοῦ Βίκτωρος Ουγκώ ἐν μέσῳ χορείας Μουσῶν καὶ νυμφῶν, δαφνῶν, ἀκτίνων καὶ λιθανωτοῦ. Τὰ ἀποσταλέντα αὐτόγραφα ὑπερβαίνουν τὴν ἑκατοντάδα. Συναντῶνται ἐν αὐτοῖς ἐν κοινῇ λατρειᾷ ἄνθρωποι διαφόρων πολιτικῶν ἀποχρώσεων καὶ φιλολογικῶν σχολῶν. Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας, ὁ Ρενάν, ὁ Βερτελώ, ὁ Paul Bert, ὁ Καρῶ, ὁ Ζολά, ὁ Δαδέ, ὁ Ἰούλιος Σίμων, ὁ Ἄλφ βέγς τῆς Τύνιδος, ὁ Καστελάρ, ὁ Ἐμμανουήλ Γονζαλές, ἡ Ἰουλιέτα Λαμπέρ, ὁ Κοππέ, ὁ Leconte de Lisle, ὁ Μασσενέ, καὶ ἄλλοι, τῶν ὁποίων δὲν δυνάμεθα νὰ καταγράψωμεν ὧδε τὰ ὀνόματα. Τὰ διάφορα αὐτόγραφα ἀποτελοῦνται ἐξ ἐπιγραμμάτων ἐμμέτρων ἢ πεζῶν, ἐκ παντοίων ρητῶν, ἐπιστολῶν, καὶ μουσικῶν ἤμων. Ἐξ Ἑλλάδος ἐπέστειλεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τρικούπης τὰ ἑξῆς: «Ἐπὶ τῇ ἀμφιτερίδι τοῦ ποιητοῦ προσέρχομαι εἰς τὴν ἀγανῆ χορείαν τῶν εὐχετῶν τελῶν φόρον θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης Ἑλλήνων». Καὶ ὁ συντάκτης τῆς *Néa* Ἐφημερίδος κ. Ἰω. Καμπούρογλος τὸ ἑξῆς διόστιχον:

*Δὲν ξεχνᾷ ἡ Ἑλλὰς ἐκεῖνον ποῦ μὲ φλόγα τοῦ Κανάρη
Ἐψαλε τῆς λευθερῆς τῆς τῆν ἀγρία πρώτη χάρι.*

Ἐπίσης ἑλληνιστὶ ἐπέγραψεν ὁ γνωστὸς φιλέλλην συγγραφεὺς Henri Houssaye τὰ ὠραῖα ταῦτα: «Ὁ χορὸς τῶν ποιητῶν ἦλθεν εἰς τὴν γέννησιν σου. Ὁ Ὀμηρος σὲ ἠνώμασεν υἱὸν του, ὁ Δισχύλος καὶ ὁ Πίνδαρος εἶπον: «ἀδελφὲ μου!» Πρῶτον πάντων ὑπάρχει τεθειμένον τὸ ρητὸν τοῦ Ρενάν: «Onorat l'altissimo poeta!» Τὸ τῆς βασιλίσσης τῆς Ρουμανίας ἔχει οὕτω. «Μόνον αἱ ὑψηλαὶ χιονοσκεπέσσοι κορυφαὶ ἐξακοντίζουσι φλόγας ἐν ὧρα τῆς δύσεως». Ἄξιον ἰδίας σημειώσεως κρίνομεν τὸ τοῦ μυθιστοριογράφου Ὁνέ: «Οὔτε διὰ πεζῶν οὔτε διὰ στίχων πανηγυρίζεται ὁ ποιητῆς γράψετε μόνον ἐπὶ λευκοῦ χάρτου Βίκτωρ Ουγκώ. Τὸ ὄνομά του ἐκφράζει τὰ πάντα».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν ταῖς ἐσχάτως ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς Σχολῆς γενομέναις ἀνασκαφαῖς ἐν Ἐλατεῖα ἀνεκαλύφθη ἐν τοῖς ἐρπίσι τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας μεγάλη πλάξ φαιού λευ-

κοφλέθου μαρμάρου, ἔχουσα μῆκος μὲν μ. 2,33, πλάτος 0,64 καὶ ὕψος 0,33. Ἐπὶ μιᾶς τῶν πλαγίων πλευρῶν τῆς πλακῆς ταύτης εἶνε κεχαρχμένη ἡ ἐπομένη ἐπιγραφή δια γραμμάτων τῶν βυζαντιακῶν χρόνων:

«+Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας ὅπου τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησεν ὁ Κ(ύριος) ἡμῶν Ἰ(ησοῦς) Χ(ριστός)+».

Ὁ ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ «Δελτίου τῆς ἑλληνικῆς ἀλληγογραφίας» ἐκδοῦς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην κ. Ch. Diehl παραδέχεται ὅτι ὁ λίθος εἶνε αὐτὸς ἐκεῖνος, ἐφ' οὗ ἐκάθησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τοῖς γάμοις ἐν Κανᾶ τὴν γνῶμην ταύτην ἐνίσχυε: βεβαίως ἡ γαλλικὴ μετάφρασις τῆς ἐπιγραφῆς «c' est ici la fameuse pierre κτλ.» ἀλλ' ἡ μετάφρασις αὕτη δὲν εἶνε ἀκριβής, διότι ὁ χαραξὸς τῆς ἐπιγραφῆς ἤθελεν ἀπλούστατα νὰ εἴπῃ: «ὁ λίθος οὗτος ἐστὶν κτλ.» τοῦ ἄρθρου μὴ ἔχοντος τὴν ἀποδιδουμένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου δύναμιν. Ἐκ τινος χαράγματος ὁμοῦ, ἀναγινωσκομένου εὐχερῶς διὰ μικροσκοπίου ἐπὶ μιᾶς πλευρᾶς τῆς πλακῆς, ἡ γνῶμη τοῦ ἐκδότου ἀποδείκνυται πιθανωτάτη. Τὸ χάραγμα, ἔχον οὕτω «[+ Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ πατρὸς] καὶ τῆς μητρὸς μου Ἀντωνίου +» συνδυάζει ὁ ἐκδοτὴς εὐφυῶς τοῖς ἀναφερομένοις ὑπὸ Ἀντωνίου τοῦ ἐκ Πλακεντίας, προσκυνητοῦ μεταβάλλοντος εἰς Παλαιστίνην περὶ τὰ τέλη τῆς 5^{ης} ἑκατονταετηρίδος, ἐν ταυτίσει τῷ Ἀντωνίῳ τοῦ χαράγματος. Οὗτος ἀναφέρει: «ἐν Κανᾶ, ὅπου τὸ θαῦμα ἐποίησεν ὁ Κύριος, κατεκλίθη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀκουσθῆναι (κλίνη πρὸς τράπεζαν) ἐφ' οὗ καὶ ἐκεῖνος, καὶ ἀνέγραψεν ἐπ' αὐτοῦ τὰ τῶν γονέων ὀνόματα. Ὅθεν ὁ ἐν Ἐλατεῖα εὑρεθείς λίθος δύναται νὰ καταλεχθῆ εἰς τὰ παντοειδῆ ἄγια λείψανα, ἃ ἐκομίζοντο ἐκ Παλαιστίνης κατὰ τοὺς βυζαντιακοὺς χρόνους.

— Ἐν τῇ Ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Φλωρεντίας κατετάχθησαν πάντα τὰ χειρόγραφα τοῦ Οὔγου Φοσκόλου. Προσεχῶς δ' ἐκδοθήσεται λεπτομερῆς τούτων κατάλογος, περιέχων καὶ ἀποσπάσματα τῶν περιεργωτέρων καὶ σπουδαιωτέρων ἀνεκδότων ἔργων τοῦ Ζακυνθίου ποιητοῦ. Ὁ κατάλογος θάποτελῃ ἅμα συμπληρωτικὸν τόμον τῆς ὑπὸ τῶν ἐκδοτῶν Le Monnier δωδεκατόμου ἐκδόσεως τῶν ἀπάντων αὐτοῦ.

— Ἐν τῷ Ἀθηναίῳ τοῦ Λονδίνου ὁ J. Theodore Bent, ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ποιήσας ἀνασκαφὰς ἐν Ἀντιπάρῳ καὶ εἰς τὴν πατρίδα του ἀποκομίσας καὶ πωλήσας τὰ εὐρήματα, ἐδημοσίευσεν σημειώσεις περὶ τῶν δοξασιῶν καὶ τῶν ἐθίμων τῶν κατοίκων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου. Ἡ μακροτέρα τῶν σημειώσεων τούτων διαλαμβάνει περὶ Ἡλίου, εἶνε δὲ ἀπλῆ περιλήψις τῆς πραγματείας τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου περὶ τοῦ Ἡλίου κατὰ τοὺς δημώδεις μύθους, ἐξ ἧς δὲν παρελείφθησαν οὐδ' αἱ ἄγνωστοι τοῖς νησιώταις δοξασίαι. Ὁ εὐσυνείδητος Ἀγγλος, ὅστις ὡς πόρισμα ἰδίων ἐρευνῶν παρουσιάσει τὰς σημειώσεις ταύτας, προστίθησι καὶ τινὰς ἄλλας παρατηρήσεις, ἃν οὐδεὶς βεβαίως θὰ διαμφισθητήσῃ αὐτῷ τὴν πατρῴτητα, ἀνευρίσκων ἐν τῷ ἀργαλεῶν τῶν νησιωτῶν τὸ ὀμηρικὸν ἐπιθετὸν ἀργαλέον, ἐν τῷ ἐπιθέτῳ οὐλος (= ὄλος) τὸν οὐλον ἢ ἰουλον καὶ ἐν τῷ καλαμαρίῳ τῶν μαθητῶν τὸν νάρθηκα, δι' οὗ ὁ Προμηθεὺς ἐδωροφόρησε τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις.

— Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις συνέστησε πολυμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς ἀρχαιολογικὴν ἐρευναν τῆς Τύνιδος, ἀναθεῖσα αὐτῇ καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν σωζομένων ἐν τῇ χώρᾳ ἐκεῖνη ἀρχαίων μνημείων. Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπείας διορίσθη ὁ Ἐρνέστος Ρενάν.

— Τὸ Βέλγιον παρασκευάζεται ἕνα ἑορτάσιον τὴν πεντηκοστὴν ἐπετηρίδα τῆς ἐν τῇ χώρᾳ εἰσαγωγῆς τῶν σιδηροδρόμων. Μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὀριζομένων περιλαμβάνονται διεθνῆς σιδηροδρομικὸν συνέδριον, μέλλον νὰ συνέλθῃ ἐν Βρυξέλλαις, σειρά ἐκδρομῶν, καὶ τὸ πάντων ἀξιολογώτερον, ἱστορικὴ πομπή, δι' ἧς θέλουσιν ἐπιδειχθῆ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Βρυξελλῶν τὰ διάφορα μέσα τῆς συγκοινωνίας ἀπὸ καταβολῆς κόσμου μέχρις ἡμῶν.

— Κατὰ τὸν προσεχῆ αἰῶνα θέλει τελεσθῆ ἐν Ρωσσίᾳ διαγωνισμὸς, ὁμοῖος τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ἐτελέσθη. Εἰς τῶν